

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2188	Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων 12 Μαΐου 2019	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Μυροφόρες

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ὅπως ὅλοι γνωρίζετε, εἶνε ἡ τρίτη Κυριακὴ τοῦ Πάσχα. Εἶνε ἑορτὴ· ἑορτάζει ὁ γυναικεῖος κόσμος, **ἑορτάζουν οἱ γυναῖκες**. Ποιὲς γυναῖκες; ὅλες; Ἦταν ἐποχὴ πού ἐώρταζαν ὅλες. Ἀλλὰ τώρα ἀπὸ τὶς χίλιες γυναῖκες εἶνε ζήτημα ἂν ἑορτάζη μία. Διότι, γιὰ νὰ ἑορτάση κανεὶς, πρέπει νὰ συγγενεῦη μὲ τὸν ἑορταζόμενο, νὰ ἔχη τὸ φρόνημα πού εἶχαν οἱ Μυροφόρες γυναῖκες.

Τί φρονοῦσαν οἱ Μυροφόρες; Ἐμένα ρωτᾶτε; Ἀκούσατε τοὺς ὕμνους καὶ τὸ εὐαγγέλιο; **Οἱ γυναῖκες** τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου **νίκησαν τοὺς ἄντρες στὴν ἀρετῇ**. Πῶς τοὺς νίκησαν; Γιὰ νὰ ἐκτιμήσουμε τὶς Μυροφόρες, ἀρκεῖ νὰ τὶς συγκρίνουμε μὲ τοὺς ἄντρες. Τί ἔκαναν οἱ ἄντρες τὴν ἡμέρα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς; ποῦ ἦταν οἱ ἄντρες τότε;

Ὁ Χριστός, ἀδελφοί μου, ἀφοῦ εἶπε τὸ «*Τετέλεσται*» (Ἰω. 19,30), ἐξέπνευσε· εἶνε νεκρός. Κι ὅταν κάποιος πεθαίνει, ἀπὸ συμπάθεια καὶ ἀγάπη τρέχουν καὶ ξένοι ἀκόμα νὰ τὸν σαβανώσουν γιὰ νὰ ταφῇ· τὸ θεωροῦμε ἁμαρτία ν' ἀφήσουμε τὸ νεκρὸ χωρὶς φροντίδα. Καὶ τώρα **ὁ Χριστὸς νεκρὸς** πάνω στὸ σταυρό. Ἐλάτε λοιπόν, σεῖς οἱ πεινασμένοι πού σᾶς χόρτασε, οἱ ἀσθενεῖς πού σᾶς θεράπευσε, ὅλοι οἱ εὐεργετημένοι ἀπὸ αὐτόν! Μὰ κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν φαίνεται. Ἐλάτε ἐπὶ τέλους, σεῖς οἱ μαθηταί του, πού ἔζησε μαζί σας τρία χρόνια, σᾶς ἀγάπησε σὰν τὴ Μάνα του καὶ σᾶς ἔκανε ἀδελφούς του (Λουκ. 8,21· βλ. & Ματθ. 12,50)· σεῖς πού μὲ τὸ στόμα τοῦ Πέτρου εἶπατε, ὅτι δὲν θὰ τὸν ἐγκαταλείψετε (βλ. Ἰω. 13,37). Καὶ ὅμως τὸν ἄφησαν. **Κανένας δὲν παρουσιάζεται** ν' ἀποδώσῃ τὶς τελευταῖες τιμές, αὐτὲς πού προσφέρονται καὶ στὸ μεγαλύτερο ἐγκληματία. Ποῦ εἶνε οἱ μαθηταί; Τὸν ἐγκατέλειψαν ἀπὸ τὴ Γεθσημανῆ, προτοῦ ἀκόμα στηθῆ ὁ σταυρὸς στὸ Γολγοθᾶ, ὅταν εἶδαν τοὺς ἐχθρούς μὲ τὸν Ἰούδα νὰ τὸν συλλαμβάνουν.

Καὶ ἐνῶ τέτοια διαγωγὴ ἔδειξαν οἱ μαθηταί του, **οἱ γυναῖκες τὸν ἀκολούθησαν παντοῦ**· στὸ πραιτώριο, στὴν ὁδὸ τοῦ μαρτυρίου, στὸ Γολγοθᾶ. Ὅταν ὑψώθηκε στὸ σταυρό, οἱ Μυροφόρες ἔμειναν κοντὰ στὴν Παναγία. Κι ὅταν κατόπιν ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ ὁ Νικόδημος ἦρθαν νὰ τὸν ἀποκαθηλώσουν, νὰ πλύνουν τὶς πληγὲς καὶ νὰ τυλίξουν τὸ ἄχραντο σῶμα μὲ καθαρὰ σινδόνα, πάλι αὐτὲς παραστάθηκαν στὴν ταφῆ, ὅπως δείχνουν οἱ εἰκόνες.

Βασίλευε πιά ὁ ἥλιος ὅταν ὁ Χριστὸς ἐτέθη στὸ μνήμα. Οἱ Μυροφόρες ἀγόρασαν ἀρώματα ἀκριβά. Τὸ Μέγα Σάββατο ἠσύχασαν. Καὶ «*λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς σαββάτων*» (Μάρκ. 16,2) ξεκίνησαν γιὰ τὸ μνημεῖο. Ἦταν εὐκόλο αὐτό; Καθόλου· πολὺ δύσκολο. Ὅσοι ἀπὸ μᾶς ἔζησαν τὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς κ' εἶχαμε συγγενεῖς καὶ φίλους μέσα στὰ στρατόπεδα, καὶ οἱ κατακτηταί ἦταν τόσο αὐστηροὶ πού δὲν τολμοῦσε κανεὶς νὰ πλησιάσῃ τοὺς καταδίκους, ἔχουμε κάποια ἰδέα ἂν ἦταν εὐκόλο νὰ πλησιάσουν οἱ Μυροφόρες. Ὁ τάφος ἦταν κλεισμένος μὲ μεγάλο λίθο, σφραγισμένος, καὶ τὸν φρουροῦσαν σκληροὶ Ῥωμαῖοι στρατιῶτες, ἔτοιμοι ν' ἀφήσουν στὸν τόπο ὅποιον πλησιάσῃ. Ποιὸς τολμοῦσε νὰ ζυγώσῃ; Καὶ ὅμως οἱ γυναῖκες **δὲν λογάρισαν τίποτα**, οὔτε κόπο οὔτε χρήματα οὔτε σκοτάδι οὔτε λόγχες Ῥωμαίων.

Τί κάνει ἡ ἀγάπη! Τὸν πιὸ δειλὸ τὸν κάνει ἥρωα, τὴν ἀδύνατη γυναῖκα τὴν ἀναδεικνύει πιὸ δυνατὴ κι ἀπὸ τὸν ἄντρα. Ἔτσι π.χ. μία μάνα δὲν διαπρέπει μὲν στοὺς πολέμους, ἀλλὰ ἅμα δῆ τὸ παιδί της σὲ κίνδυνο, πέφτει καὶ μέσ' στὴ φωτιὰ γιὰ νὰ τὸ σώσῃ. Καὶ οἱ Μυροφόρες γυναῖκες εἶχαν ἀγάπη, ἀγάπη πρὸς Ἐκεῖνον πού ἀξίζει ν' ἀγαπιέται παραπάνω ἀπὸ κάθε ἄλλο προσφιλὲς πρόσωπο.

Γι' αὐτό, ὅπως στὰ ἀθλήματα βραβεύονται οἱ νικηταί, ἔτσι σήμερα στὸ ἄθλημα τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως, **τὸ πρῶ-**

το βραβεῖο τὸ πήραν ὄχι ἄντρες, ὁ Πέτρος κ' οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι, ἀλλὰ οἱ γυναῖκες αὐτές. Καὶ τοὺς τὸ ἔδωσε ὄχι κάποιος ἐπίγειος βασιλιάς ἀλλὰ ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλέων, ὁ παμβασιλεὺς Χριστός. Τὸ βραβεῖο τους, τὸ μεγάλο καὶ ἀθάνατο, ἦταν ὅτι αὐτὲς ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο **ἄκουσαν πρῶτες τὴν εἶδησι τῆς Ἀναστάσεως.** Ὅπως οἱ ἄγνοι βοσκοὶ τῆς Βηθλεὲμ ἄκουσαν πρῶτοι τὸ «Χριστὸς γεννᾶται», ἔτσι τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τ' ἄκουσαν πρῶτες οἱ ἀνδρεῖες Μυροφόρες· καὶ αὐτὲς ἔγιναν εὐαγγελίστριες τῶν εὐαγγελιστῶν, ἀπόστολοι τῶν ἀποστόλων.

* * *

Αὐτὲς τὶς γυναῖκες γιορτάζει, ἀγαπητοί μου, σήμερα ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία. Στὸν κύκλο αὐτῶν τῶν γυναικῶν μποροῦμε νὰ προσθέσουμε καὶ ἄλλες **ἄγιες γυναῖκες**· π.χ. τὴν Πρόκλα (σύζυγο τοῦ Πιλάτου ποὺ μῆνυσε στὸν ἄντρα τῆς «Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν» Ματθ. 27,19), τὴν Θέκλα, τὴν Πρίσκιλλα, τὴν Φοίβη καὶ ἄλλες μαθήτριες τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποὺ ἀναφέρονται στὸ τελευταῖο κεφάλαιο τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς, τὴν Ὀλυμπιάδα (συνεργάτιδα τοῦ Χρυσοστόμου) καὶ ἄλλες πολλές.

Καὶ τώρα; σήμερα; Ἄ, θὰ μὲ μισήσετε· ὁ κόσμος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἔλεγκο, ἡ ἀλήθεια εἶνε πικρή. Ἄν κατέβαινε ἄγγελος καὶ μὲ κόσκινο τὸ πρότυπο τῶν Μυροφόρων κοσκίνιζε τὸν σημερινὸ γυναικεῖο κόσμο, ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ δώματα μέχρι τὶς καλύβες, πόσες γυναῖκες θὰ μπορούσαν νὰ σταθοῦν κοντὰ στὶς Μυροφόρες;

Δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι **ὑπάρχουν καὶ γυναῖκες πιστές,** ἀφωσιωμένες στὸ Χριστό, στὴν Ἐκκλησία, στὴν οἰκογένεια. Αὐτὲς, μολονότι λογίζονται ἀσθενέστερες (βλ. Α' Πέτρ. 3,7), νικοῦν τοὺς ἄντρες στὰ πνευματικά. Ποιὸς προσεύχεται στὰ σπίτια, ποιὸς ἀνάβει καντήλι, ποιὸς θυμιάζει τὰ εἰκονίσματα; Νικοῦν στὴν προσευχή, στὴν ἐλεημοσύνη, στὸν ἐκκλησιασμό· στοὺς ναοὺς, μολονότι ἔχουν μωρὰ καὶ τόσες φροντίδες, εἶνε πάντα διπλάσιες καὶ τριπλάσιες τῶν ἀνδρῶν. Ἄν λειτουργῆ σήμερα ἐκκλησία καὶ λατρεύεται ὁ Χριστός, τὸ ὀφείλομε σ' αὐτὲς. Ἡξερα μιὰ γυναῖκα στὴ Θεσσαλία, μὲ ἄντρα φιλάργυρο, ποὺ κατῶρθωνε νὰ κἀν ἔλεημοσύνες στὴ γειτονιά.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν καλῶν αὐτῶν γυναικῶν, ποὺ συνεχίζουν τὴν παράδοσι τῶν Μυροφόρων, ὑπάρχουν οἱ ἄλλες· εἶνε **γυναῖκες μοντέρνες,** ποὺ δὲν τὶς γέννησε οὔτε ὁ Χριστὸς οὔτε ἡ μάνα Ἑλλάδα. Ἐνῶ οἱ Μυροφόρες ξεκίνησαν πρῶι - πρῶι γιὰ τὸ μνήμα, αὐτὲς οἱ σημερινὲς πρῶι - πρῶι μπαίνουν στὰ αὐτοκίνη-

τά τους καί, ἐνῶ οἱ καμπάνες χτυποῦν, τραβοῦν σὲ ἀκρογιάλια ἢ γρασιδία ἢ δάση καὶ βουνά, καὶ τὰ μολύνουν μὲ τὰ καμώματά τους. Ἔχουν καμμιά σχέσι αὐτὲς μὲ τὶς Μυροφόρες; Ἡ ἔχουν καμμιά σχέσι μὲ τὶς Μυροφόρες ἐκεῖνες ποὺ ἀπ' τὸ πρῶι ὡς τὸ βράδυ γυρίζουν στοὺς κεντρικοὺς δρόμους καὶ χάσκουν μπροστὰ στὶς βιτρίνες τῶν καταστημάτων, γιὰ νὰ ντυθοῦν μὲ ὅ,τι ἐπιβάλλει ἡ ἔξαλλη μόδα; Ποῦ εἶνε ἡ ἀπέριπτη ἐνδυμασία τῶν γυναικῶν ποὺ ἔβλεπε παλαιότερα; Τότε καὶ ὁ πιὸ ἀνήθικος ἄντρας ντρεπόταν νὰ κοιτάξῃ τὴ γυναῖκα, γιὰτὶ ἐκεῖνη δὲν τοῦ ἔδινε δικαίωμα· ἦταν γυναῖκα ποὺ εἶχε πρότυπο τὴν Παναγία, τὶς Μυροφόρες, τὴν ἀγία Βαρβάρα, τὴν ἀγία Αἰκατερίνη. Τώρα ὁ διάβολος μὲ τὸ ψαλίδι τοῦ κούρεψε τὴ γυναῖκα, τὴν ἔκανε ἀγοροκόριτσο· τῆς ἔκοψε τὰ μανίκια καὶ τὶς φοῦστες, τῆς ἀφήνει ἀκάλυπτα χέρια, πόδια, πλάτες κ.τ.λ., τῆς ἐπιβάλλει νὰ παρουσιάζεται σὲ μιὰ κατάστασι ἄνευ προηγουμένου· ἔφερε στὴν πατρίδα μας τὸ Χόλλυγουντ, τὸ Παρίσι, ὅλη τὴ διαφθορὰ τῆς Δύσεως. Αὐτὲς οἱ γυναῖκες κάνουν «ἀγρυπνία» τὴ νύχτα. Ἄν ἡ Ἐκκλησία σημάνῃ τὴν καμπάνα καὶ τὶς καλέσῃ σὲ ἀγρυπνία, οὔτε μιὰ δὲν παρουσιάζεται· χτυπάει ὅμως ὁ διάβολος τὸ δικό του κουδουνάκι καὶ τότε τρέχουν γιὰ πάρτυ, γιὰ διασκέδασι, γιὰ χαρτοπαίγνιο, σὲ σατανικὴ ἀγρυπνία καὶ διαρκεῖ μέχρι τὶς πρωινὲς ὥρες· μετὰ κοιμοῦνται καὶ δὲν ξυπνᾶνε πλέον παρὰ μόνο τὸ μεσημέρι, γιὰ νὰ βάψουν τὰ νύχια τους καὶ τὰ βλέφαρά τους, γιὰ νὰ ξαναβγοῦν τὸ βράδι σὰν πλαγγόνες - κοῦκλες. Αὐτὲς δὲν ἔχουν σκοπὸ τὴν οἰκογένεια, νὰ γεννήσουν καὶ ν' ἀναθρέψουν παιδιὰ· σκυλιὰ καὶ γατιὰ κρατᾶνε. Θὰ πέση φωτιά νὰ μᾶς κάψῃ ὅταν ἀκοῦς ὅτι γίνονται χιλιάδες ἐκτρώσεις, ποτάμι ποὺ θὰ μᾶς πνίξῃ! Τί σχέσι ἔχουν ὅλες αὐτὲς μὲ τὶς Μυροφόρες γυναῖκες; Ἄλλ' ἄς μὴν τελειώσω ἔτσι ἀπαισιόδοξα.

Ἐπὶ τῶν ὄψεων, δόξα τῷ Θεῷ, καὶ γυναῖκες ποὺ ἀγαποῦν τὸν ἄντρα καὶ τὰ παιδιὰ τους, ὑπάρχουν καὶ παρθένες ἀφωσιωμένες στὸ Χριστό. Ὅσο λίγες κι ἂν εἶνε, ἄς μείνουν μέσα σ' αὐτὴ τὴν κόλασι, σὰν φῶς καὶ σὰν ζύμη, κομίζουσαι τὸ μῆνυμα τῆς Ἀναστάσεως κατὰ τὸν ὕμνο· «*Δεῦτε ἀπὸ θέας γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ*» (στὴν Πάσχ.)

Εὐχομαι, ὁ Θεὸς νὰ ἔνι μὲ τὶς γυναῖκες ποὺ τὸν ἀγαποῦν, κι αὐτὲς νὰ φέρουν στὴν πατρίδα μας τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ μας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**